

[Justitsministeren]

prøve at have købt et større antal pakistanske morfinpiller med henblik på videresalg.

Han blev indsat i statsfængslet i Vridsløselille den 14. maj 1982. ⅔ af straffen vil være udstået i februar 1984.

I sommeren 1982 fik den indsatte tilladelse til nogle enkelte udgange uden ledsagelse med henblik på at besøge nogle venner, der er bosat i København. Under disse udgange stiftede han bekendtskab med den i spørgsmålet omtalte kvinde. Da vedkommende er alvorligt syg, rejste statsfængslet i efteråret 1982 spørgsmålet om tilladelse til udgang uden ledsagelse. I overensstemmelse med de gældende regler blev der indhentet en udtalelse fra politiet, der imidlertid fandt det utilrådeligt at give udgang uden ledsagelse. Der blev herved lagt vægt på, at den indsatte tidligere er straffet for overtrædelse af narkotikalovgivningen, og at den nuværende kriminalitet til dels er begået under udgang i forbindelse med en tidligere afsoning.

Sagen blev herefter forelagt for direktoratet for kriminalforsorgen, der ikke fandt, at de i sagen foreliggende særlige forhold kunne opveje risikoen for misbrug. Det bemærkes herved, at der i tilfælde som det foreliggende skal udvises særlig forsigtighed ved vurdering af, om fare for misbrug kan antages at foreligge.

Tilsvarende vurdering er anlagt ved senere forelæggelse af spørgsmålet om straffabrydelse og fornyet ansøgning om udgang.

Som det fremgår af spørgsmålet, er der meddelt den indsatte et betydeligt antal udgange med ledsager. Der er således i meget væsentligt omfang taget hensyn til de i sagen foreliggende særlige omstændigheder.

Spm. nr. S 866

Til indenrigsministeren (22/3 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at det allerede er kommet så vidt, at økonomiske hensyn forhindrer lægerne i at foretage undersøgelser og behandlinger så godt, som lægevidenskaben som sådan giver mulighed for?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 21. marts 1983 siger overlæge C. M. Madsen, medlem af bestyrelsen for Foreningen af Sygehus-

overlæger i Provinsen: »Grænsen er nået, enhver ny besparelse af betydning vil gå ud over patientbehandlingen.«

Overlæge Madsens mening er i øvrigt, at undersøgelses- og behandlingsniveauet allerede nu ikke længere er på højde med, hvad lægevidenskaben giver mulighed for.

Besvarelse (30/3 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er ikke kun lægevidenskabens niveau, der sætter grænser for, hvilken patientbehandling sundhedsvæsenet kan tilbyde. Økonomiske hensyn og muligheder vil og bør naturligvis også altid have indflydelse på behandlingsniveauet. Uanset om der afsættes meget betydelige ressourcer for at forbedre patientbehandlingen, vil lægevidenskaben fortsat kunne påvise nye og bedre – og ofte meget kostbare eller fordyrende – behandlingsformer. Det vil altid være nødvendigt at foretage en afvejning mellem nytte og omkostning ved patientbehandlingen på den ene side og samfundets øvrige behov på den anden side. Det er imidlertid vigtigt, at de udgiftsbegrænsninger, der nødvendigvis må foretages også i disse år, bliver gennemført så afbalanceret og nuanceret som muligt.

I øvrigt er jeg uenig i den overlægeudtalelse, der er citeret i spørgsmålets begrundelse, og hvorefter enhver ny besparelse i sygehusvæsenet vil gå ud over patientbehandlingen. Jeg tror på, at der endnu kan gennemføres betydelige besparelser i sygehussektoren uden at forringe patientbehandlingen. Der er således på det seneste gjort gode erfaringer med udgiftsbesparende omstilling i sygehusvæsenet i retning af forøget anvendelse af ambulante behandling og planlagt korttidsbehandling. Denne omstillingsproces, som ikke forringer patientbehandlingen, vil blive forstærket fremover.

Desuden forventer jeg, at der kan opnås væsentlige besparelser i sygehussektoren dels ved en række strukturændringer, der positivt kan påvirke produktiviteten, dels ved at fremme omkostningsbevidstheden/ansvaret hos personalet. Som elementer i denne proces kan jeg nævne decentralisering af budgetansvaret, ændringer i ledelses- og afdelingsstrukturer samt ændret arbejdstilrettelæggelse. Endvidere vil overførelse af visse behandlingsfunktioner fra sygehuse til den alment